FILOZOFIA BALONULUI

DUMINICILE UNUI NESPORTIV

În duminica aceea, pe bulevardul Saint Mich', aproape toate ferestrele erau închise, cu toate că afară ardea soarele de septembrie, deosebit de generos pe malurile Senei. La masa unei terase pustii de cafenea, Julien Green, scriitorul, și-a amintit de Oscar Wilde, care, înainte cu mai multe decenii, spusese, poate chiar pe aceeași terasă pariziană: „Mi-e tare drag sportul, îndeosebi de la o masă de cafenea". Green aflase tocmai, de la piccolo, că întregul bulevard, cu străzile și hudițele aferente, s-a călătorit, în metrou, spre o arenă de la marginea metropolei, unde se disputa un meci de fotbal între două echipe internaționale. Și fiindcă omul stă, dar gîndurile-i umblă, Julien Green a așternut pe cîteva file dintr-un bloc-notes considerațiile sale despre pasiunea balonului. Mai puțin zeflemisitoare decît remarca, semănînd cu un bobîrnac usturător, al autorului Prințului fericit.

Balonul, a notat scriitorul anglo-francez, devine în concepția sportivilor activi și pasivi un subiect de dispută, asupra căruia inteligența și inventivitatea omenească, îmbinate cu agilitatea corporală, se exersează în fel și chip. Cele două echipe, care își au fiecare suporterii lor, sînt așezate în fața unui obiect de o extremă mobilitate, și față de care ele sînt capabile de diverse inițiative. Inițiativele acestea converg toate spre o finalitate precisă și imediată: introducerea mingii în poarta adversarului. Această iminență a finalității, a scopului, satisface într-o mare măsură pe jucător și privitor deopotrivă, în existența lor scopurile, finalitățile fiind de obicei îndepărtate, de lungă scadență. Cum în arenă acționează permanent interesul înfruntării și al luptei, un joc sportiv inteligent și desfășurat după toate canoanele artei competiționale îndestulează pe cîtva timp setea omului de a-și vedea eforturile imediat răsplătite.

„Jocul în arenă, își încheia Julien Green meditația sportivă, are caracterul unei permanente tensiuni, care cere un deznodămînt. Acest lucru alimentează în noi capacitatea de a duce la bun sfîrșit o acțiune o dată începută, cheltuind maximum de energie, inteligență, inventivitate și disciplină de echipă în vederea obținerii rezultatului dorit..."

Spre regretul meu, îmi este cu neputință să transcriu și să comentez restul opiniilor scriitorului, fiindcă din inundația, care — datorită unei ploi torențiale de august și altor accidente de țevi, conducte etc. — mi-a înecat biblioteca, n-am salvat decît foarte puține broșuri, notițe și ziare. Între ele și pagina înjumătățită dintr-un vechi număr al ziarului Le Figaro, în coloanele căruia fotbalul s-a bucurat, acum vreo treizeci și ceva de ani, de disertația filozofică a unui mare scriitor nesportiv.

George SBÎRCEA

DUPĂ UN FINAL DRAMATIC, TRADIȚIA ȘI-A SPUS CUVÎNTUL

STEAGUL ROȘU — DINAMO BUCUREȘTI 2—1 (0—1)

BRAȘOV, 13 (prin telefon, de la trimisul nostru). **Stadionul Tineretului, timp frumos, teren foarte bun, aproximativ 15 000 spectatori. Au marcat: Sălceanu (min. 5), Florescu (min. 62), Necula (min. 89).**

STEAGUL ROȘU: Adamache 8 — Ivăncescu 8, Jenei 7, Olteanu 8, Penzeș 7, Kadar 6, Balint 6 (min. 55 Jamaischi 6), Necula 7, Pescaru 6, Florescu 7, Györfi 6.

DINAMO BUCUREȘTI: Coman 7 — Cheran 6, Crăciunescu 6, Stoenescu 7, Deleanu 8, Ghergheli 8 (min. 67 Sălceanu), Dinu 8, Sălceanu 7 (min. 67 Haidu 6), Nunweiller VI 8, Frățilă 6, Lucescu 9.

A arbitrat N. Rainea (Birlad) ★★★★, ajutat bine la linie de C. Birsan și V. Liga (ambii din Galați).

Trofeul Petchowschi (pentru public): 6.

La tineret-rezerve: Steagul roșu — Dinamo 2—1 (2—0).

Chiar și în această conjunctură, cînd Dinamo are un lot mai valoros din toate punctele de vedere decît brașovenii, cînd bucureștenii erau lideri, iar echipa Steagul roșu luase un start slab, tradiția n-a putut fi învinsă. Echipa brașoveană a întrecut astăzi pe Dinamo, la capătul unui meci de mare luptă, pe alocuri de bună calitate, în care cele două formații au făcut risipă de energie. Partida de la Brașov s-a desfășurat la un nivel de tensiune neașteptat.

Stegarii s-au văzut conduși din min. 5. Manevrele dibace la mijlocul terenului ale dinamoviștilor i-au temperat, le-au dezmembrat, cum s-ar spune, punctele forte: linia de mijloc și atacanții centrali. Cu pase înțelepte, desfășurate în „triunghiul" Ghergheli—Dinu—Nunweiller, Dinamo a temporizat jocul, și-a impus punctul de vedere și s-a lansat excelent în atac prin Sălceanu și, mai ales, prin Lucescu care a dovedit o formă deosebită. Golul bucureștenilor a fost rodul unei astfel de țesături: Frățilă i-a luat balonul lui Ivăncescu, a pasat la Lucescu, acesta a ajuns în dribling pînă la linia de fund și a centrat la Sălceanu, care a reluat din volé, învingîndu-l pe Adamache.

În min. 11, în situație excelentă, Balint șutează peste poartă. Apoi, în min. 18, ezită Cheran, Necula se grăbește și șutează imprecis dintr-o poziție destul de comodă. Steagul roșu are circa 5 minute inițiativa, dar înghesuie jocul pe centru, folosește pasele înalte unde este imposibil ca Necula să cîștige duelurile aeriene cu atacanți mai înalți cu un cap decît el. În min. 38, Kadar centrează, iar Florescu reia din întoarcere cu capul, pe lîngă bară. Pînă la finalul reprizei, în afară de o lovitură liberă executată de Ivăncescu de la 40 m, pe lîngă bară, nu mai e nimic demn de reținut.

La reluare, tot Ivăncescu șutează de la 30 m razant cu poarta. Peste 2 minute, Necula îl servește foarte bine pe Balint, dar acesta trage imprecis. În min. 62, brașovenii egalează: Pescaru pasează în adîncime, Florescu se strecoară printre Crăciunescu și Stoenescu și șutează din unghi, de la 12—13 m, înscriind pe lîngă Coman.

Brașovenii, stimulați de egalare, forțează și în minutele 65 și 67 Ivăncescu și Kadar șutează puternic, dar Coman apără. În min. 68, la un șut violent al lui Deleanu, Adamache este și el la post. Finalul este dramatic. Mingea aleargă cu repeziciune de la o poartă la alta. Mai sînt 2 minute și Frățilă, din poziție excelentă, reia slab, cu capul, o minge centrată de Haidu și îi dă posibilitate lui Adamache să rețină. Se părea că meciul se va termina egal, dar nu a fost așa. În min. 89, Ivăncescu șutează la poartă de la 30 m. Mingea întîlnește mîna lui Stoenescu, aflat în careu. 11 m clar! Execută Ivăncescu. Dar Coman plonjează și boxează! Mingea ajunge la Necula. Acesta, jenat de Deleanu, șutează și înscrie: 2—1 pentru Steagul roșu! Dinamoviștilor nu le vine să creadă. Dar ce să-i faci, așa e fotbalul...

Constantin ALEXE

La Arad, ultima repetiție cu public

U.T.A. — RAPID 1—1 (0—0)

ARAD, 13 (prin telefon, de la trimisul nostru). **Stadion U.T.A., teren excelent, vreme foarte bună, spectatori 18 000. Au înscris: Lereter (min. 76), respectiv, Neagu (min. 84).**

U.T.A.: Gornea 7 — Birău 6, Bacoș 7, Lereter 8, Broșovschi 5, Petescu 6, Brîndescu 7 (min. 73 Czako), Axente 7, Regep 6 (min. 60 Schiopu), Domide 6, Fl. Dumitrescu 6.

RAPID: Răducanu 7 — Pop 7, Lupescu 8, Dan 8, Mușat 7, M. Stelian 7 (min. 78 Codreanu), Dumitru 9, Angelescu 8, Petreanu 6, Neagu 8, Strat 7 (min. 60 Năsturescu).

A arbitrat Alexandru Toth (Oradea) ★★★, ajutat la linie de M. Bădulescu (Oradea) și O. Anderco (Satu Mare).

Trofeul Petschowschi (pentru public): 10.

La tineret-rezerve: U.T.A. — Rapid 5—0 (2—0).

Credem că nu se putea un meci mai edificator ca între cele două competitoare ce vor debuta miercuri în cele două competiții europene ale sezonului, decît această partidă U.T.A.—Rapid.

Dacă arădenii își doreau un adversar cu o apărare solidă, ce combină jocul în zonă cu cel om la om, ieșind totodată elastic la contraatac, iată că și-au găsit un partener excelent în formația feroviarilor bucureșteni. Aceasta a evoluat la Arad foarte bine, gîndit, cu aportul consistent al jucătorilor Dumitru și Angelescu la mijlocul terenului, calm (mizînd pe experiență, plasamentul și decizia lui Dan, Lupescu, Răducanu), exploziv, dar și combinativ, cînd a fost cazul, în atac (Neagu, Petreanu, Strat). Pe scurt, Rapidul reprezintă acum o echipă care știe ce vrea, și cum se cunoaște că și Legia Varșovia face parte dintr-o asemenea categorie, testul a fost edificator. Iar Rapidul a întîlnit o formație care a atacat continuu, așa cum se presupune că o va face și Vittoria Setubal, adversara din „Cupa europeană a tîrgurilor". Numai că U.T.A. n-a găsit cheia apărării feroviare decît o singură dată, atunci cînd Lereter, beneficiind de singurul „un-doi" rapid al partidei, cu Axente, a trimis balonul cu piciorul stîng, din viteză, pe lîngă Răducanu, furat de viteza acțiunii. Or, tocmai asta a lipsit echipei arădene azi: viteza și decizia la apropierea de buturile adverse, mai multă varietate în atac, care se bazează stereotip pe centrările înalte, mizînd pe Domide. Azi, însă, Domide a alergat mult înapoi în căutarea mingii și atacul echipei campioane n-a mai avut nici un realizator. Dan și Lupescu au dominat net propriul careu de 16 m.

Schimbarea efectuată de Coco Dumitrescu, prin care Lereter a fost împins în prima linie iar Broșovschi a devenit fundaș central, a fost o armă cu două tăișuri, pentru că înscrierea golului de către Lereter a fost urmată la puțin timp de o gravă eroare de plasament a lui Broșovschi și Bacoș, care l-au lăsat singur între ei pe Neagu, mascîndu-l chiar pe Gornea, astfel că atacantul giuleștean a valorificat cu precizie șansa oferită.

Deci, se poate spune că jocul a fost pe deplin edificator în ceea ce privește plusurile și carențele actuale ale celor două formații. El a adus speranțe mai consistente bucureștenilor și încertitudini echipei campioane.

În ceea ce privește rezultatul final, el este într-adevăr echitabil, deși U.T.A. a atacat mai mult. Chiar dacă în prima repriză a avut mai multă coerență și cursivitate în cîmp, iar în repriza secundă, mai multă vivacitate în atac, acțiunile de gol n-au putut fi fructificate, întrucît șuturile au pornit defectuos, au fost orientate greșit, mult în afara porții, sau au întîlnit blocajul apărării adverse. O enumerare în acest sens ar cuprinde multe minute din ambele reprize și ar avea ca protagoniști pe Axente, Regep, Petescu, Fl. Dumitrescu.

Oricum, însă, atît U.T.A., în C.C.E., cît și Rapid în „Cupa tîrgurilor" au datoria să evolueze în aceste prestigioase competiții europene la plafonul maxim al posibilităților lor.

Paul SLĂVESCU

MINIATURI

(Urmare din pag. 1)

U.T.A. a jucat și ieri șah, în stilul său pozițional. A fost suficientă deplasarea turnului Lereter spre un cîmp avansat, pentru ca arădenii să deschidă scorul.

Sperăm ca U.T.A. să joace miercuri cea mai frumoasă partidă de atac din ultimii ani. În fond, Rapid e, probabil, o echipă mai bună decît Legia.

Arbitrul Hrisafi deține, se pare, „fluierul de aur" al etapei. Și nu pentru că **hriso** înseamnă aur, ci pentru că a avut curajul de a acorda un **penalty** în favoarea echipei în deplasare, la 1—0 pentru gazde. Ceea ce, să recunoaștem, nu e de loc puțin...

Dinamo a pierdut acolo unde Jiul a învins. Fostul lider nu are nici scuza de a fi jucat cu Dumitrache și Pîrcălab, obișnuiții cai de bătaie ai... pasivității. Paradoxurile fotbalului...

Dobrin, lider în clasamentul golgeterilor! „Deși nu aspiră la acest titlu" (Radu Urziceanu, la radio). Deși e un jucător de centrocampo — cum spun italienii.

Marile paradoxuri ale fotbalului...

Argumentul decisiv — golul

C.F.R. CLUJ — POLITEHNICA IAȘI 1—0 (1—0)

DEJ, 13 (prin telefon, de la corespondentul nostru). **Stadion Unirea, timp frumos, teren denivelat, spectatori 5 000. A marcat Soos (min. 28).**

C.F.R. CLUJ: Lengyel 7 — Dragomir 6, Cojocaru 8, Soos 9, Roman 6, Stăncel 7, Bretan 5, Schwartz 7 (min. 60 Țegean), Marian Popescu 5 (min. 77 Alexandru Vasile), Soo 6, Petrescu 6.

POLITEHNICA IAȘI: Constantinescu 8 — Pal 6, Alecu 7, Stoicescu 7, Gavrilă 8, Romilă 4, Contardo 4 (min. 74 Simionaș), Marica 6, Lupulescu 5, Cuperman 7, Goliac 5 (min. 62 Moldoveanu).

Au arbitrat: Vasile Dumitrescu ★★★★★, ajutat la linie de V. Pădureanu și C. Bărbulescu (toți din București).

Trofeul Petschowschi (pentru public) 10.

La tineret-rezerve: C.F.R. — Politehnica 0—1 (0—0).

Datorită unei sticle de limonadă, dejenii au urmărit ieri (alături de numeroși clujeni veniți special) o întîlnire importantă doar pentru personajele cu roluri secundare în distribuția primă a acestui campionat. A fost o vreme superbă de toamnă, cei din tribune ar fi vrut un meci, cît de cît, pe măsura frumuseții și poziției ei. Dar, cele două echipe și-au apărat cu stîngăcie și trudă... sărăcia și nevoile, furnizînd o partidă mediocră, cei 5000 de spectatori rămînînd doar cu nostalgia zilei de septembrie...

Prima parte a meciului a aparținut ceferiștilor, care au dorit mai mult victoria, au dominat și au încercat mai insistent poarta lui Constantinescu. Fiecărei echipe, am avut impresia, i-a fost teamă de cealaltă. Ieșenii au avut o ocazie la o greșeală a lui Soos — min. 4: Lupulescu a scăpat singur spre careu — dar tot Soos l-a „cosit" exact cu 3 m în afara careului. Apoi, moldovenii, neașteptat de blînzi și de domoli în joc, încearcă doar să stăvilească atacurile ceferiste și așa fără destulă forță și viteză. În min. 28, C.F.R. înscrie. M. Popescu execută bine o lovitură de colț, Soos se înalță și reia cu capul sub bară: 1—0. „Bătrînul" Soos, la cei 36 de ani ai săi, joacă cît cinci tineri de 20 de ani, la un loc... „Înfiorați" de gol, clujenii atacă cu mai multă ambiție, pasează mai legat, în timp ce studenții se apără, resemnați, în dezordine, Lupulescu și Contardo și-au amintit, bănuim, de titlul romanului: **„Statuile nu rîd niciodată"**, căci au fost martori docili ai propriei lor înfrîngeri...

La reluare, ieșenii se zbuciumă, aruncă mingi în careul ceferiștilor, dar, lipsiți de luciditate și cursivitate, nu pot concretiza. Antrenorii recurg la... recuzită, fac modificări care nu aduc nimic nou în teren.

Victoria clujenilor este meritată pentru că: a) au jucat mai ordonat, cel puțin în prima repriză: b) au reușit cîteva faze mai clare și mai periculoase; c) argumentul decisiv: au înscris un gol.

Viorel CACOVEANU

A.S.A. a intrat în istorie

(Urmare din pag. 1)

se recomande (și ei cu glasul doar pe jumătate), jucători de primă divizie (Caniaro, Lucaci, Ciutac).

Steaua merită elogii pentru foamea de goluri. Reușita ei de proporții trebuie însă raportată lucid la impotența adversarului. Orice sparing-partener dintr-o zi de antrenament (chiar o echipă de juniori sau cîștigătoarea Cupei satelor), ar fi hărțuit-o mai serios. Este remarcabilă partea dreaptă a atacului (Pantea-Tătaru-Dumitriu III-Voinea), falangă de străpungere și de construcție a ocaziilor de gol, finalizate, în special, așa cum se și cere, pe partea opusă, unde Creiniceanu a fost pus în repetate rînduri în postura ideală de finalizator. Deoarece între Rangers Glasgow (miercuri bucureștenii vor juca pe stadionul Ibrax) și A.S.A. nu există nici o asemănare, jucătorii și antrenorii de la Steaua au motive să reflecteze la inegalitățile continue din evoluția formației (realizări excelente, urmate de erori fundamentale) la izolarea în care se zbate frecvent jucătorul cu mingea, precum și la maniera nesatisfăcătoare în care mijlocașii îi protejează pe fundașii centrali. Se spune că Dumitru Nicolae nu va juca la Glasgow. Motivul declarat: lipsa de formă. Dar se pare că nu e vorba numai de atît. Este salutar acest început de inflexibilitate în fața vedetelor logodite cu greșeala. În schimb, Sătmăreanu, om și fotbalist de nădejde, a început să fie aplaudat la scenă deschisă. Bravo publicului, dar mai ales bravo acestui fotbalist de marcă, hotărît să meargă pe drumul cel mai scurt de la talent la faimă.

Dobrin cîștigă pentru F. C. Argeș!

F. C. ARGEȘ — JIUL 3—1 (1—1)

PITEȘTI, 13 (prin telefon, de la trimisul nostru). **Stadion 1 Mai, timp călduros, teren excelent, spectatori aproximativ 15 000. Au marcat: Nuțu (min. 10), Libardi (min. 45 — din 11 m), Dobrin (min. 52 și 85).**

F. C. ARGEȘ: Niculescu 8 — Pigulea 8, Barbu 9, Vlad 8, Ivan 7, Olteanu 7, Ștefănescu 6 (min. 52 Roșu 7), Nuțu 6, Prepurgel 6, Dobrin 10, Jercan 7.

JIUL: Stan 8 — Tonca 7, Georgevici 6, Stocker 7, Mihai 7, Popa 7, Sandu 8, Peronescu 7, Cotormani 6, Libardi 7, Naidin 5 (min. 70 Achim 6).

A arbitrat I. Hrisafi ★★★★★, ajutat la linie de A. Bentu și D. Isăcescu (toți din București).

Trofeul Petschowschi (pentru public): 7.

La tineret-rezerve: F. C. Argeș — Jiul 1—1 (0—1).

Se scurseseră exact 45 de minute din meciul de pe Trivale — era 1-0 pentru F.C. Argeș prin golul lui Nuțu, datorat luftului lui Georgevici — și întreaga asistență aștepta cu indiferență sfîrșitul reprizei. Ultimele secunde au adus însă o lovitură de teatru: o minge inocentă, degajată întîmplător din mijlocul terenului, trece peste Barbu, Peronescu rămîne singur cu portarul piteștean, îl driblează și în aceeași secundă cade — la 14 m de poartă — „agățat" de Niculescu... Arbitrul Hrisafi ezită un moment, apoi dictează — cu justețe—penalty! Publicul, care timp de o repriză asistase la un veritabil asediu dirijat spre buturile lui Stan, fluieră cu violență — și va fluiera pe toată lungimea pauzei — jucătorii gazdă protestează, dar decizia arbitrului rămîne... decizie și Libardi „il plimbă" pe golkeeperul Piteștiului: 1-1!

Dacă ar fi să caracterizăm într-un singur cuvînt rezultatul acestei reprize, ne-am folosi, fără ezitare, de epitetul: inechitabil — argumentînd această afirmație deopotrivă prin dominarea categorică, din prima jumătate de oră, a echipei argeșene, care s-a năpustit asupra adversarului asemenea unui boxer epuizat, pe care primul pumn ar avea darul să-l trimită la podea, cît și prin ocaziile de gol ale piteștenilor, între care cele mai mari le-am notat în min. 7 — Prepurgel șutează violent în bară, min. 24 — Ștefănescu „bîlbîie" o mingegol servită de Dobrin și min. 25 — Ivan II expediază o „bombă" puțin peste bară...

...Și a venit repriza secundă, o repriză pe care o așteptam cu toții agitată, pe măsura finalului primei părți. Dar n-a fost așa — a fost azi la Pitești o adevărată zi a previziunilor înșelate —, căci ultimele 45 de minute s-au desfășurat sub semnul superiorității evidente a echipei gazdă, purtată spre victorie de ingeniozitatea și pofta de gol a lui Dobrin, jucătorul care a dominat această parte a jocului, ca un adevărat senior al gazonului, marcînd și două goluri superbe, între care ultimul — șut din întoarcere, sub bara transversală, de la 16 m — a născut în tribune un adevărat delir.

În ceea ce-i privește pe oaspeți, aceștia și-au făcut cu prisosință datoria și după pauză, dar au trebuit să cedeze în fața unui adversar a cărui forță de joc a fost susținută de „vrăjitoria" lui Dobrin.

Ovidiu IOANIȚOAIA

MECI DE NOTA 9

PETROLUL — „U" CLUJ 2—2 (1—0)

PLOIEȘTI, 13 (prin telefon, de la trimisul nostru). **Stadion Petrolul, timp excelent, teren foarte bun, spectatori 14 000. Au marcat: Grozea (min. 27) și Dincuță (min. 67) pentru Petrolul, N. Ionescu (min. 56) — autogol — și Barbu (min. 65) pentru „U" Cluj.**

PETROLUL: Vișan 8 — N. Ionescu 6, Bădin 8, Florea 7, Mocanu 8, Dincuță 9, Moraru 8, Stănescu 8, Grozea 8, Cotigă 8+, Oprișan 6 (Gruber din min. 81).

„U" CLUJ: Negru 7 (min. 68 Moldovan 8) — Codrea 8, Pexa 9, Solomon 7, Cîmpeanu 8, Anca 9, Oprea 7 (min. 77 Nești 6), Barbu 9, Mustățea 7, Adam 8, Bungău 5.

A condus O. Comșa (Craiova) ★★★★★, ajutat de C. Petrea (București) și Adrian Macovei (Bacău).

Trofeul Petschowschi (pentru public): 8.

La tineret-rezerve: Petrolul — „U" Cluj 0—0.

Nu se obișnuiește, dar astăzi facem o excepție și înainte de orice, să acordăm o notă întregului meci. Fără să fie rezultatul unui gest de indulgență, credem că partida dintre Petrolul și „U" Cluj merită un calificativ excelent, mai concret, nota 9. Aceasta pentru ambiția și corectitudinea cu care a luptat Petrolul, pentru intenția deconcretizată a studenților de a practica un fotbal curgător, cu pase din mișcare. Pe acest fond de fotbal deschis, întîlnirea a oferit o sumedenie de spectaculoase faze de poartă, de combinații rapide la mijlocul terenului, de contraatacuri „supersonice".

Evident, ca echipă gazdă, Petrolul a dirijat mai mult timp jocul, manifestînd o superioritate teritorială clară, mai ales în prima repriză. Cu toate acestea, petroliștii, majoritatea lor tineri și cu mari perspective, n-au fost scutiți de emoțiile provocate de rapidele și extrem de periculoasele contraatacuri ale studenților. Așa că în timp ce apărarea clujeană trecea prin clipe grele, nici la capătul celălalt al terenului situația nu era „senină". Am văzut deseori pe Bădin plonjînd curajos în picioarele adversarilor pentru a atenua periculozitatea „un-doi"urilor Adam —Barbu.

După pauză, meciul a crescut în intensitate, echipele, deși marcate de efort, „lovind" des și fără cruțare ca doi boxeri egali în ultima repriză. Mai calmi și avînd un joc superior tehnic la mijlocul terenului, studenții au obținut punctul visat și, în multe privințe, pe deplin meritat. Gazdele ar fi putut să realizeze în acest meci o victorie, dar aceasta numai atunci cînd condiția lor fizică (atenuată de accidentul cunoscut) le-a permis acest lucru. Adică, pînă pe la mijlocul reprizei secunde. Din păcate însă un meci nu se cîștigă prin numărul de ocazii, ci prin numărul de goluri. Mai tîrziu, cînd scorul devenise... fatal: 2—1 pentru studenți, numai o voință rară i-a ajutat pe ploieșteni să mai poată egala. Iată cum s-au marcat cele patru goluri, toate șocante prin cîte ceva: min. 27: centrare-șut la firul ierbii a lui Cotigă, reluată din volé, formidabil, de Grozea; min. 56: Vișan este sancționat pentru greșeală de patru pași, se acordă lovitură liberă indirectă în careu, „U" Cluj obține corner, Mustățea execută și N. Ionescu deviază, în colțul scurt, mingea în plasă; min. 65: Barbu ia o minge din terenul propriu, driblează, pe rînd, pe Florea, Mocanu și pe Bădin, după care l-a „executat" pe Vișan cu un șut la colțul lung; min. 67: Grozea execută un corner și Dincuță reia în plasă.

Călin ANTONESCU

Elefanții nu vor încă să moară...

CRIȘUL ORADEA — FARUL CONSTANȚA 1—2 (1—0)

ORADEA, 13 (prin telefon, de la trimisul nostru). **Stadion Crișul, teren bun, timp excelent, spectatori 9 000. Au marcat: Cociș (min. 11), respectiv Sasu (min. 53), Ologu (min. 58).**

CRIȘUL: Catona 4 (min. 60 Baumgartner 7) — Balogh 7, Sărac 7, E. Naghi 7, Popovici 6, Cociș 7, Lucaci 5, Kun II 5, Suciu 6, Kassai 7, Arnoțchi 5 (min. 46 Harșani 5).

FARUL: Ștefănescu 8 — Antonescu 7, Stoica 7, Mareș 8, Pleșa 6, Tănase 7 (min. 68 Tilvescu 7), Koszka 8, Sorin Avram 7, Sasu 9, D. Popescu 6 (min. 46 Badea 7), Ologu 7.

A arbitrat Iosif Ritter (Timișoara) ★★★★★, ajutat de S. Biraescu și E. Bucșe (Sibiu).

Trofeul Petschowschi (pentru public): 8.

La tineret-rezerve: Crișul — Farul 3—2 (1—1).

Farul a intrat simbătă în teren la Oradea cu două din piesele cele mai importante ale atacului rămase în vestiare. Kallo acuza o întindere de ligamente, iar Tufan se rănise la ochi vineri seara, pe cînd lua masa cu echipa la restaurantul „Transilvania". Încercînd să scoată capsula la o sticlă cu apă gazoasă, aceasta a făcut explozie și Tufan s-a ales cu o contuzie la cornee, care-l face indisponibil pentru cîteva zile.

După 45 de minute, conduși cu 1—0 (min. 11 Suciu centrează de pe stînga lui Cociș care-l driblează pe Pleșa și pătrunde în careu, Mareș ratează intervenția și orădeanul înscrie plasat), constănțenii păreau împăcați cu ideea înfrîngerii, mai ales că tinerii orădeni îi măcinaseră cu atacurile lor tot timpul. Paradoxal, însă, pauza în loc să accentueze deruta în tabăra oaspeților a adus revirimentul. Presiunii orădenilor, masați în jumătatea de teren a Farului, oaspeții le-au răspuns printr-un antidot eficace: apărare calmă, temporizarea jocului și contraatacuri extrem de rapide în care Sasu și-a dovedit o nebănuită virtuozitate. Badea, introdus după pauză, a avut și el un rol important în reglarea noului mecanism al echipei.

Și acum cîteva instantanee din repriza secundă: la 1—0, după 3 minute de la reluare, orădenii ratează majorarea scorului. Min. 52: Sasu îl păcălește pe Sărac, intră în careul orădean și trage cu puțin peste bară. Peste un minut istoria se repetă, dar cu un epilog dureros pentru orădeni: Sasu repetă manevra, primind mingea plocon de la adversarul Lucaci, intră în careu și din același unghi de unde ratase, aduce egalarea. Urmează alte 5 minute de „groază" pentru orădeni. Farul ia inițiativa și iese din cochilia apărării. Sasu se infiltrează acum pe stînga, centrează și portarul Catona plonjează. O minge ușoară la prima vedere, fără probleme deosebite; dar Catona scapă balonul ca un începător, iar Ologu care sta la pîndă o introduce în plasă: 2—1 pentru oaspeți. De la acest punct jocul ia foc pur și simplu. Orădenii, loviți greu de primirea acestor două goluri, atacă cu disperare. Sărac ratează. Apoi Lucaci și Cociș îl imită. Antrenorul Bazil Marian îl scoate pe Tănase din dispozitiv și îl introduce pe veteranul Tilvescu care va apăra acum o nouă baricadă fiind al treilea „m.burător".

George MIHALACHE

AH, ACEST PUBLIC OLTEAN...

UNIVERSITATEA CRAIOVA — DINAMO BACĂU 2—1 (1—0)

CRAIOVA, 13 (prin telefon. de la trimisul nostru). **Stadion Central, timp frumos, teren excelent, 18 000 spectatori. Au înscris: Nedelcu (autogol — min. 31), Bălan (min. 50), respectiv Ene Daniel (min. 64).**

UNIVERSITATEA CRAIOVA: Oprea 7 — Niculescu 5, Mincă 6, Popa 7, Velea 7, Strîmbeanu 6, Ivan 7, Martinovici 8, Bălan 7, Oblemenco 7, Dașcu 7.

DINAMO BACĂU: Ghiță 7, — Kiss 6, Nedelcu 4, Velicu 5, David 6, Duțan 6 (min. 74 — Tr. Popescu), Vătafu 7, Ene 6, Dembrovschi 6, Comănescu 6, Băluță 7.

A condus Gh. Limona (București) ★★★★★, ajutat la linie de M. Rotaru (Iași) și I. Opriță (Arad).

Trofeul Petschowschi (pentru public): 4.

La tineret-rezerve: Universitatea Craiova — Dinamo Bacău 3—0 (1—0).

Nu trecuseră nici 20 de minute de la începerea partidei și o parte din public începuse deja să scandeze în cor, „Huo, Limona!" Supărați, probabil, că favoriții lor — evident în zi proastă — nu puteau să lege de loc jocul, spectatorii s-au grăbit să găsească un... acar Păun. Dacă arbitrul ar fi comis, într-adevăr, greșeli, poate că am fi fost tentați să acordăm temperamentalilor tifosi de pe Jii circumstanțe atenuante. Însă, spre meritul lui, arbitrul Gh. Limona a prestat azi un arbitraj excelent, nelăsîndu-se de loc influențat de manifestările zgomotoase, duse pînă la paroxism de aproape un întreg stadion. Ce a urmat după faza din min. 27, cînd Ghiță a blocat o minge la picioarele debutantului Dașcu, fază în care acesta a căzut... spectaculos, și arbitrul, pe față, nu a acordat — just — penaltyul, cerut de jucătorii craioveni și de tribune, este foarte greu de descris. Dar, martorii unor scene penibile: fluierături, huiduieli, expresii triviale (și ce gamă bogată au acești „meridionali" de pe Jii cînd nu le e ceva pe plac...) și, bineînțeles, pietre sau ce se găsește mai la îndemînă în asemenea situații.

Scorul meciului, în favoarea gazdelor, a fost deschis de un băcăuan, căpitanul de echipă Nedelcu, care a deviat în poartă balonul șutat de Oblemenco.

La reluare, oltenii atacă în „stil Celtic" și, după numai 5 minute, Bălan a înscris un gol de kinogramă. Dașcu, după un „un-doi" cu Martinovici, a șutat puternic spre poartă, Velicu a deviat, neinspirat, balonul la Bălan și acesta, după ce l-a fentat pe Kiss, a reluat fulgerător de la 10 m. 2—0. Dinamoviștii, fără să strălucească, au reușit să reducă din handicap în min. 64, prin Daniel Ene, la o fază în care fundașul craiovean Niculescu era plecat la plimbare undeva spre centrul terenului.

Atît, despre un meci care, credem, n-a încîntat pe nimeni.

Dan VLAD